

КАКО ПОМОЋИ КОЛАРЦУ: ЛП ДУО

Да ли се чека колапс

Борба за Коларчеву задужбину није само борба за уметност и културу већ одбрана слободе и достојанства

ЛП дуо, који чине више од деценију и по Соња Лончар и Андрија Павловић, пијанисти школовани на ФМУ у Београду и на Високој школи за музику и позориште у Ростоку, желели су да говоре о томе како помоћи опстане дворана Коларац. И то из угла музичара и композитора млађе генерације који су снимали и извели премијерно више од 30 дела домаћих и страних аутора савремене музике и освојили исто толико међународних награда. Пропутовали су свет изводећи савремену и класичну музику у значајним дворанама попут Карнеги хола или Кенеди центра, али престоничка сала

– Прво што можемо јесте да купујемо карте за концерте класичне музике и тако покажемо да нам је музика заиста потребна и да поштујемо рад уметника. Колико пута смо доживели да нас на дан концерта питају да уђу на списак, а карта за наш београдски наступ никада није прескупа, јер разумемо економски моменат. Друго, музички еснаф и грађани морају се ујединити и тражити од државе да финансијски подржава Коларац, да уложи у обнову сале која је у лошем стању и да финансира програме, без утицаја на избор струке.

Соња Лончар и Андрија Павловић даље набрајају да „Коларац мора да

– А медији, сви они са националном фреквенцијом, морају бити у обавези да емитују и улажу у производњу уметничких садржаја, самим тим једна концертна дворана не би дошла у овакву поражавајућу ситуацију да се бори за опстанак. Институције које би требало најпре да реагују и помогну уметницима, па самим тим и Коларцу, а то су Министарство културе и градски Секретаријат за културу, још увек нису готово ништа учиниле да реше ово питање. Чак и у време највеће цивилизацијске кризе којој сведочимо, нису нашли за сходно да се обрате и помогну уметницима, који су на ивици egzистенције, док

Фото Марко Миловановић

ЛП дуо: Соња Лончар и Андрија Павловић, пијанисти

Коларчеве задужбине у којој су стасавали за њих је посебна.

– Коларац је наша најстарија, али најалост, још увек и једина концертна дворана специјализована, пре свега, за класичну музику. Неки од најзначајнијих светских уметника наступали су овде и делили умеће и емоције са домаћом публиком. Имали смо ту срећу и радост да Коларац постане наш београдски, музички дом у коме смо доживели најдивније тренутке, као слушаоци и као уметници. Да ли је реално да у тренутку када су нам потребне бар још две нове дворане, губимо и ову једину? – кажу Соња Лончар и Андрија Павловић. Потом се на ово једно питање наставља друго о томе шта сви можемо да учинимо да ствари изгледају боље, а наши саговорници нуде овакав одговор:

промени начин функционисања изнутра, да му је потребан снажан, способан и креативан менаџмент, као и уредници који ће са љубављу, етички и професионално радити свој посао и за то бити адекватно плаћени”.

Наши саговорници истичу да „уметничка музика мора бити подржана од државе, јер она не сме да се такмичи на отвореном тржишту. Њу не можемо вредновати на основу броја публике и на тај начин судити о квалитету. Морамо наћи начине да буде заступљена у нашој култури, а ово је већ питање регулације медија и образовно-васпитног система који је у катастрофалном стању”.

Потом додају да је потребно да кроз образовни систем деца од малена имају већи приступ уметничким садржајима да би дошла у могућност да их осете, разумеју и прихвате.

је Коларац на издисају. Самим тим се поставља питање да ли су нам ове институције потребне када се не баве питањима од значаја за културу ове државе – сматра ЛП дуо. Они такође наводе шта је то што не бисмо смели да заборавимо:

– Илија М. Коларац је оставио грађанима свој иметак, и то поред Коларца више некретнина, од којих се Коларац финансирао до тренутка када је комунистички режим присвојио ту имовину, Коларац претворио у Раднички универзитет, а затим га држава финансирао. Да ли би данашњи имућни људи урадили нешто овако? Бојимо се да никоме није стало и да град и држава чекају да Коларац колабира. Борба за Коларчеву задужбину зато није само борба за уметност и културу већ одбрана слободе и достојанства.

Биљана Лијескић